

POSTANOWIENIE

Dnia 17 czerwca 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Katarzyna Gonera (przewodniczący)

SSN Bogusław Cudowski

SSN Romualda Spyt (sprawozdawca)

w sprawie z protestu wyborczego A. S.

przeciwko ważności wyborów do Parlamentu Europejskiego,
przy udziale:

1) Przewodniczącego Państwowej Komisji Wyborczej,

2) Prokuratora Generalnego,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 17 czerwca 2014 r.,

postanawia:

pozostawić protest bez dalszego biegu.

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 2 czerwca 2014 r., które wpłynęło do Sądu Najwyższego dnia 3 czerwca 2014 r., A. S. wniósł „Protest wyborczy przeciwko ważności wyborów posłów - Obywateli Rzeczypospolitej Polskiej do Parlamentu Europejskiego w dniu 25 maja 2014 roku w trybie konstytucyjnego statusu jednostki kryterium obywatelstwa biorącego się z zasad ustrojowych prawa w Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 roku”.

W uzasadnieniu wnoszący protest wskazał: „W związku z uzasadnionym podejrzeniem nieprawidłowości realnego przebiegu głosowania wskazujących na możliwość dopuszczenia się przestępstwa przeciw wyborom mającego wpływ na

ustalenie wyniku wyborów z powodu braku możliwości dokonania rzeczywistej weryfikacji przez Państwową Komisję Wyborczą według oświadczeń podanych do wiadomości publicznej w bezpośrednim przekazie TVP- w dniach 26 i 27 maja 2014 roku, niniejszym przesyłam do rozpatrzenia kompendium dokumentacji dotyczącej przestrzegania porządku prawa z zakresu kardynalnego principium konstytucyjnego prawa Rzeczypospolitej Polskiej do ratyfikacji umów międzynarodowych w ramach działań administracji rządowej:

1. Zawiadomienie z dnia 22 maja 2014 roku do Rządowego Centrum Legislacji wraz z 14-ma kartami załączników wym. w nim i dot. meritum sprawy;
2. Pismo do Fremantle Media Polska Spółka z Ograniczoną Odpowiedzialności; z dnia 22 maja 2014 roku,- wraz z 4-ma kartami dokumentów wym. w treści ;
3. Pismo do Rzecznika Praw Obywatelskich z dnia 28 kwietnia 2014 roku wraz z 2-ma kartami załączników wyegzemplifikowanych w treści pisma;
4. Pismo do Prezesa Sądu Rejonowego w P. z dnia 17-go października 2012 roku - empiryczny dowód sposobu prowadzenia postępowania w sprawie przed sądem powszechnym oraz w trybie administracyjnym;
5. Pismo IPN BPR-050-28/2/12 z dnia 20 czerwca 2012 roku + verso verte;
6. Pismo Prokuratora IPN Ko 124/11 z 12 grudnia 2012 roku + verso verte;
7. Zawiadomienie do Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego z dnia 8 sierpnia 2013 roku pozostawionego bez odpowiedzi do dnia dzisiejszego;
8. Zawiadomienie do Z-cy Prokuratora Generalnego w IPN z dnia 11 grudnia 2013 roku o uzasadnionym podejrzeniu popełnienia przestępstwa przeciw Narodowi i na szkodę Rzeczypospolitej Polskiej + verita verso verte;
9. Suplement do Zawiadomienia z dnia 11 grudnia 2013 roku do Prokuratury w Komisji Ścigania Zbrodni p-ko Narodowi Polskiemu z dnia 18 grudnia 2013 roku, ponad wszelką wątpliwość obrazujące w sposób ad oculos jak wymaga prawo - dopuszczenie się przestępstwa mającego wpływ na sposób głosowania i ogłoszenie do publicznej wiadomości wyniku wyborów. + v-v.

W związku z powyższym wobec faktu jak zostało przedstawione na wstępie, wnoszę z mocy art. 82 Konstytucji RP o nadanie biegu w powyższej sprawie”.

Prokurator Generalny pismem z dnia 6 czerwca 2014 r. wniósł o pozostawienie protestu bez dalszego biegu.

W uzasadnieniu wskazano, że wnoszący protest wyborczy powinien zgodnie z art. 241 § 3 Kodeksu wyborczego sformułować w nim zarzuty dotyczące jego naruszenia, albo dopuszczenia się przestępstwa przeciwko wyborom - mające wpływ na wynik wyborów, jak też przedstawić lub wskazać dowody uzasadniające te zarzuty, czego nie uczynił. Sąd Najwyższy nadaje bowiem dalszy bieg wniesionemu protestowi wyborczemu jedynie wówczas, gdy ten spełnia warunki wskazane art. 241 § 3 w związku z art. 82 § 1 Kodeksu wyborczego, zaś protest wniesiony przez A. S. ich nie spełnia.

Podniesiono także, że oficjalne wyniki wyborów posłów do Parlamentu Europejskiego przeprowadzonych w dniu 25 maja 2014 r., zawarte są w obwieszczeniu Państwowej Komisji Wyborczej z dnia 26 maja 2014 r. opublikowanym w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej.

Także Państwowa Komisja Wyborcza pismem z dnia 6 czerwca 2014 r. wniosła o pozostawienie protestu bez dalszego biegu na podstawie art. 243 § 1 w związku z art. 336 Kodeksu wyborczego.

W uzasadnieniu wskazano, że wnoszący protest formułuje w nim zarzut możliwości dopuszczenia się przestępstwa przeciwko wyborom mającego wpływ na ustalenie ich wyników, nie wskazuje jednak przy tym, na czym miałyby polegać przestępstwo, kto je popełnił, ani dowodów jego popełnienia. Zgodnie z art. 241 § 3 Kodeksu wyborczego wnoszący protest powinien sformułować w nim zarzuty oraz przedstawić lub wskazać dowody, na których opiera swoje zarzuty. Protest nie spełnia zatem wymagań formalnych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Ustawa z dnia 5 stycznia 2011 r. Kodeks wyborczy (Dz. U. Nr 21, poz. 112 ze zm.) w art. 336 stanowi, że do protestów wyborczych i postępowania w sprawie stwierdzenia ważności wyborów do Parlamentu Europejskiego stosuje się odpowiednio przepisy art. 241-246 tej ustawy. Zgodnie z art. 241 § 3 Kodeksu wyborczego, wnoszący protest powinien sformułować w nim zarzuty oraz przedstawić lub wskazać dowody, na których opiera swoje zarzuty. Przedmiotem zarzutów może być dopuszczenie się przestępstwa przeciwko wyborom,

określonego w rozdziale XXXI Kodeksu karnego, mającego wpływ na przebieg głosowania, ustalenie wyników głosowania lub wyników wyborów lub naruszenie przepisów kodeksu dotyczących głosowania, ustalenia wyników głosowania lub wyników wyborów, mającego wpływ na wynik wyborów (art. 82 § 1).

W treści rozpoznawanego pisma nazwanego protestem (przytoczonej *in extenso*) nie sposób się doszukać jakichkolwiek zarzutów, które wskazywałyby - w ujęciu podmiotowym, jak i przedmiotowym - na dopuszczenie się przestępstwa przeciwko wyborom, określonego w rozdziale XXXI Kodeksu karnego. Nie powołano się w nim także na naruszenie przepisów Kodeksu wyborczego dotyczących głosowania, ustalenia wyników głosowania lub wyników wyborów.

Z tych względów na podstawie na podstawie art. 243 § 1 w związku z art. 82 § 1 Kodeksu wyborczego orzeczono jak w sentencji.